

[Indenrigs- og boligministeren.]

Disse ændringsforslag er jo ganske enslydende med ændringsforslag, som det høje ting tog stilling til i fjor, og som dengang blev forkastet. Hovedtanken i dem er i virkeligheden at skille disse børnetilskud ud fra skatterne og overføre dem til den sociale forsørgs sfære. Efter den opfattelse, som rådede i tinget i fjor, og den opfattelse, som regeringen stadigvæk må hævde er den rigtige, er disse børnetilskud i virkeligheden en udbygning af børnefradragstanken i skattelovgivningen. Man vil vide, at børnefradragene ikke kan udnyttes fuldtud med den måde, hvorpå skatteskalaen er opstillet, og for at skabe nogen ækvivalens har man altså været med til at knytte disse børnetilskud til skattelovgivningen. Der er aldrig nogen, der har protesteret imod, at børnefradragene kommer den mandlige familieforsørg til gode, når skatten beregnes, og jeg kan derfor heller ikke se, at der skulle være noget urimeligt i, at man som princip går ud fra, at børnetilskuddene ligeledes skal betragtes som en lettelse i den offentlige byrde for familier med børn. Men jeg er enig i, at det år, da denne lovgivning har været gældende, har vist, at der kan være tilfælde, hvor det er stridende imod almindelig anstændighed, at pengene udbetales under en sådan form, at moderen ikke får den støtte til børnene, som er den dybestliggende tanké i både børnefradrag og børnetilskud, og derfor synes jeg, det er rigtigt, at spørgsmålet er sat på dagsordenen. Jeg går ud fra, at man under det arbejde, som regeringen, når den nu får lejlighed dertil, i sommer skal gøre med hensyn til den fremtidige skattelovgivning, hvor vi, således som finansministeren har udtalt fra denne talerstol, vil se på skattekommissionens betænkning og prøve på ud af den at drage en mindre omfattende, men påkrævet revision af vor skattelovgivning, også vil kunne få lejlighed til at tage stilling til hele problemet om børnenes placering i skattelovgivningen.

Med disse bemærkninger vil jeg anbefale, at man stemmer imod de af de ærede medlemmer hr. Aksel Larsen, fru Ragnhild Andersen og hr. Alfred Jensen stillede ændringsforslag og stemmer for lovforslaget.

Erna Sørensen: Som udvalgsmedlem har jeg haft lejlighed til at deltage i behandlingen af dette lovforslag, og som landsformand for Dansk Kvindesamfund har jeg fremført de tanker, som findes i den resolution, der blev udsendt på vort landsmøde i sommeren 1950. For at der ikke skal opstå nogen mis-

forståelse i retning af, at denne skrivelse ikke er blevet behandlet i udvalget, vil jeg gerne have lov at citere den her til rigsdagens underretning, idet jeg iøvrigt skal bemærke, at vi efter det arbejde, som har fundet sted i udvalget, og de udtalelser, som er fremsat overfor udvalget af den højtærede finansminister, akkviescerer ved den ordning, som er truffet i denne omgang, og jeg vil gerne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Må jeg med formandens tilladelse citere vor henvendelse til udvalget:

„Samlet til formandsmøde i Aarhus den 26. november 1950 vedtager Dansk Kvindesamfund at udtale sit ønske om, at den nugældende lov om børnetilskud afløses af en reel børnebidragsordning på linie med gældende love i vore nordiske nabolande, i andre europæiske og oversøiske lande.

Såfremt man i landets akut vanskelige økonomiske situation ikke mener at kunne opfylde vort principielle ønske, opfordrer Dansk Kvindesamfund til, at man ved lovens revision indfører den forbedring, at børnetilskuddet udbetales til *moderen*.

Loven om børnetilskud fremkom som afløser af tidligere rabatkortordninger, og allerede af den grund finder DK det naturligt, at de nuværende tilskud udbetales mødrene.

Dansk Kvindesamfund udtaler i hvert fald sin protest mod, at man i dag forlanger, at moderen skal møde med skriftlig fuldmagt fra sin ægtefælle for at få beløbet udbetalt — en sådan bestemmelse er i direkte strid med vor ægteskabslovgivnings ligestilling af ægtefællerne.

Dansk Kvindesamfund.“

Edel Saunte: Det foreliggende lovforslag om børnetilskud svarer jo til det lovforslag, der blev vedtaget forrige år. Denne lov var resultatet af et forlig mellem de store partier, og derfor er der ingen årsag til på indeværende tidspunkt at beskæftige sig med mere principielle spørgsmål, spørgsmålet om varige børnetilskud eller spørgsmålet om, hvorvidt loven bør høre under socialministeriet eller som nu under finansministeriet. Vi foreslår derfor, at man vedtager lovforslaget, således som det er forelagt, og stemmer imod de af kommunisterne stillede ændringsforslag.

Som den ærede ordfører for udvalget sagde, har vi drøftet en række forskellige problemer i udvalget, og det er vor opfattelse, at vi i det kommende år kan overveje både disse og andre problemer, herunder de principielle, med ministeren.